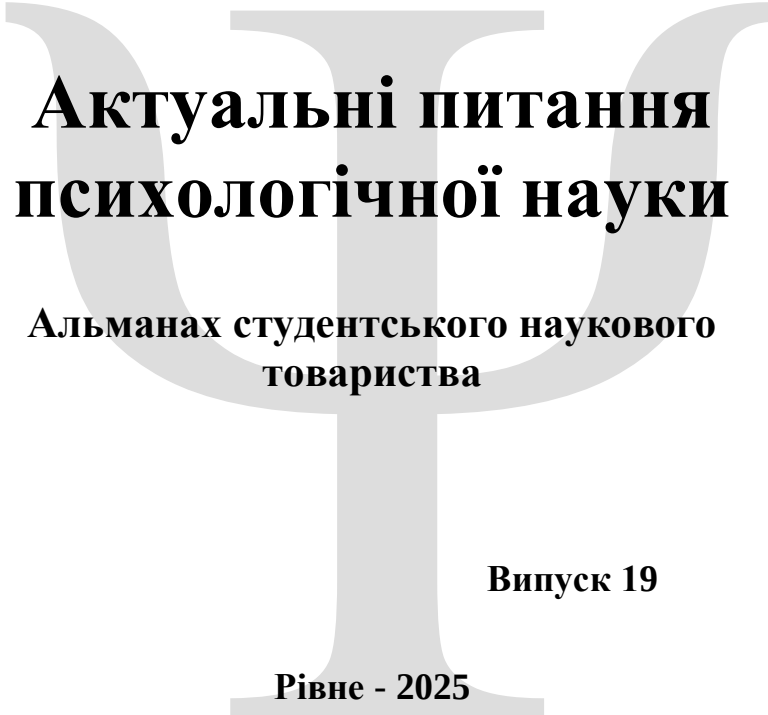

**Рівненський державний
гуманітарний університет**

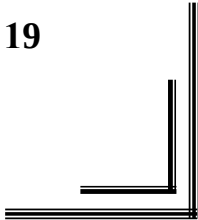

Актуальні питання психологічної науки

**Альманах студентського наукового
товариства**

Випуск 19

Рівне - 2025

ББК 88

А 43

УДК 159.9

Актуальні питання психологічної науки: Альманах студентського наукового товариства. Вип. 19. Рівне: РДГУ, 2025. 118 с.

Головний редактор:

Олег Рудюк, кандидат психологічних наук, доцент, доцент кафедри загальної психології, психодіагностики та психотерапії РДГУ.

Редакційна колегія:

Наталія Михальчук, доктор психологічних наук, професор, професор, завідувач кафедри загальної психології, психодіагностики та психотерапії РДГУ;

Олена Главінська, кандидат психологічних наук, доцент, доцент кафедри загальної психології, психодіагностики та психотерапії РДГУ;

Віталій Павелків, доктор психологічних наук, професор, професор кафедри загальної психології, психодіагностики та психотерапії, декан психолого-природничого факультету РДГУ;

Олена Ставицька, кандидат психологічних наук, доцент, доцент кафедри загальної психології, психодіагностики та психотерапії РДГУ;

Олена Сторож, кандидат психологічних наук, доцент, доцент кафедри загальної психології, психодіагностики та психотерапії РДГУ.

За достовірність фактів, дат, назв тощо відповідальність несуть автори матеріалів.

Друкується за рішенням Вченої Ради РДГУ (протокол від 22 грудня 2025 року, № 13)

ЗМІСТ

Бойчук Л. Вплив типу батьківського ставлення на формування особистості дітей дошкільного віку	5
Бойчук О. Психологічні особливості формування мотивації до навчання в підлітковому віці	8
Борисюк Д. Роль емоційного інтелекту у розвитку особистості	11
Гончарук О. Особливості образної пам'яті у підлітковому віці	16
Гордієнко В. Ціннісні орієнтації як чинник психологічної готовності військовослужбовців до професійної діяльності	19
Григорієва А. Особистісні чинники агресивної поведінки в юнацькому віці	23
Долинюк М. Вплив соціальних мереж на самооцінку підлітків	26
Єленець Ю. Вплив соціальних мереж на самооцінку підлітків	32
Жилка Н. Вплив типу батьківського ставлення на формування навчальної мотивації підлітків	35
Комар О. Вплив соціальних мереж на психічне здоров'я юнацької молоді	39
Кондратюк Н. Шляхи формування комунікативної компетенції медичних працівників	42
Кривко Н. Основні чинники психологічного благополуччя молоді в умовах війни	47
Марчук Д. Вплив тривожно-депресивного розладу на адаптивність військовослужбовців ЗСУ в період реабілітації	50
Мисько Я. Вплив порушення сну на психічний стан особистості	54
Мовчко О. Соціальні мережі як чинник розвитку депресивних станів	57
Мординська А. Психологічні методи впливу на стан стресу в юнацькому віці	62
Ольховик С. Вплив емоційного стану людини на увагу	64
Петровець А. Методи психокорекції емоційної сфери в юнацькому віці	67
Поліщук А. Роль тривожності у розвитку емоційного інтелекту здобувачів вищої освіти в умовах війни	69
Попчук Д. Вплив емоційної сфери особистості на мотивацію діяльності	74

Праск А. Психологічні чинники психосоматичних розладів у молоді.....	77
Пустотіна С. Вплив корпоративної культури на рівень мотивації та задоволення роботою.....	79
Рачинська О. Особливості міжособистісних конфліктів в юнацькому віці	82
Романюк М. Психологія віральності контенту В Youtube	87
Ромашук К. Вплив травмівного досвіду на розвиток особистості підлітка.....	93
Сімончук Д. Особливості спілкування дітей молодшого шкільного віку	96
Сорокіна А. Використання арт-терапевтичних методів в роботі з військовими з ПТСР	99
Тодорович А. Психологічні особливості спілкування в юнацькому віці.....	102
Харчук Б. Особливості соціально-психологічної адаптації дітей, які постраждали від війни	105
Юшук А. Особливості дослідження депресивних станів у молоді	110
Янковська І. Психолого-педагогічні умови розвитку поведінкової і вольової саморегуляції у підлітковому віці	114

є позитивний вплив на гормональний фон. Під час тренувань виділяються ендорфіни, які також називають «гормонами щастя», саме вони відповідають за покращення настрою, знижують страх та зменшують біль. Також ефективним методом подолання стресу, як зазначає Л.Джаббарова, вважається когнітивно – поведінкова терапія (КПТ) [1]. Вона, як наука, має постійний розвиток, вдосконалює не лише практичні, а й теоретичні концепції та інструменти.

Оскільки будь-які методи мають індивідуальний вплив терапевти постійно вдосконалюють свою роботу, враховуючи потреби клієнта, досвід та нові дослідження даної теми. Незважаючи на відмінності КПТ має чітку мету, а саме змінити мислення, емоції та поведінку за допомогою виключно наукових методів.

Висновки. Розробка методів для подолання стресу в юнацькому віці продовжується і донині, оскільки ця тема є актуальною та потребує нових підходів. Дослідження сприятимуть розробці більш точних та індивідуальних методів, які допоможуть підтримувати психологічне здоров'я молоді.

Список використаних джерел

1. Джаббарова Л.В. Сучасна когнітивно – поведінкова терапія. *Соціально – гуманітарний вісник*. 2020. Вип. 34. С. 64 – 65.
2. Ігнатенко О. В. Профілактичні методи та подолання стресу в арт – терапевтичній практиці. *Вісник Київського інституту бізнесу та технологій*. 2018. №3. С. 19 – 23.
3. Кононова М.М., Кучма Т.В. Сутність стресу як психологічної категорії. *Молодий вчений*. 2021. №1(89). С.5.
4. Стуліка О.Б., Неделько П.Е. Особливості переживання страху та тривожності в юнацькому віці. *Молодий вчений*. 2022. №1. С. 5.

ВПЛИВ ЕМОЦІЙНОГО СТАНУ ЛЮДИНИ НА УВАГУ

Ольховик Софія, здобувач ОС «бакалавр», 1 курс, РДГУ

Керівник: Джеджера О.В., старший викладач

У сучасних умовах інформаційного перенасичення та постійного психоемоційного напруження зростає актуальність

досліджень, присвячених аналізу взаємозв'язків між емоційними станами людини та її когнітивними процесами. Особливо важливим є вивчення уваги як базової когнітивної функції, яка відіграє провідну роль у процесах сприймання, навчання, запам'ятовування й регуляції поведінки загалом. З огляду на те, що емоційні переживання постійно супроводжують людину впродовж її життєдіяльності, дослідження впливу емоційного стану на параметри уваги набуває практичного значення як у психології розвитку, так і в клінічній, освітній та організаційній психології.

Мета публікації: здійснити психолого-аналітичний огляд впливу різних емоційних станів на обсяг, стійкість, вибірковість і переключення уваги, а також окреслити нейропсихологічні механізми цієї взаємодії.

Сучасна психологічна наука розглядає увагу як складну динамічну систему, яка є результатом інтегративної роботи кори головного мозку та підкіркових структур, зокрема ретикулярної формації, префронтальної кори й лімбічної системи. Саме ці ділянки мозку забезпечують здатність особистості до концентрації на певному стимулі, до гнучкого переключення з одного об'єкта на інший, а також до пригнічення неактуальної інформації. У свою чергу, емоції як реакції на значущі внутрішні або зовнішні подразники безпосередньо впливають на ступінь активації цих структур, що зумовлює зміну ефективності уваги.

Зокрема, численні дослідження І. Чорної доводять, що негативні емоційні стани (тривога, страх, гнів, депресія) спричиняють звуження фокусу уваги, підвищену чутливість до потенційно загрозливих сигналів, зниження здатності до стійкого утримання уваги та часті відволікання на несуттєві подразники [4, с. 101]. Такий ефект пояснюється домінуванням адаптивної функції емоцій, які мобілізують організм до реагування на небезпеку, проте одночасно знижують ефективність складних когнітивних завдань.

Натомість позитивні емоції, такі як радість, інтерес, натхнення, створюють розширений режим обробки інформації. Вони сприяють підвищенню обсягу уваги, збільшенню швидкості переключення між об'єктами, гнучкості мислення та загальному підвищенню когнітивної продуктивності. Цей феномен було експериментально доведено у

низці досліджень, зокрема С. Величка, який вказує на значне покращення параметрів вибіркової уваги у респондентів, що перебували у позитивному афективному стані [1, с. 47].

Важливо також враховувати, що емоційна збудженість, навіть при однаковій валентності емоцій (позитивній або негативній), може мати різний вплив залежно від інтенсивності переживань. Занадто сильне збудження – як радісне, так і тривожне – здатне призводити до розсіювання уваги, втрати контролю над мисленнєвими процесами, імпульсивності у прийнятті рішень. У цьому контексті емоційний стан слід розглядати не лише за шкалою «негативний–позитивний», але й за параметром «високозбуджений–низькозбуджений».

Окрему роль у формуванні уваги відіграють індивідуальні особливості людини. Тип темпераменту, рівень тривожності, емоційна стабільність, наявність стресостійкості або схильності до афективних розладів істотно модифікують силу впливу емоційних станів на увагу. Наприклад, згідно з результатами дослідження О. Дроздової, особи з високим рівнем емоційної нестабільності демонстрували суттєво нижчі показники концентрації уваги під час переживання негативних емоцій, порівняно з емоційно стабільними учасниками [2, с. 52].

А. Левченко своїми працями доводила, що у психологічній практиці важливим є врахування також ефекту хронічного емоційного навантаження, зокрема в умовах стресу або емоційного вигорання. Такий стан призводить до формування так званої «розсіяної уваги», що виявляється у труднощах з концентрацією, швидкій втомлюваності, неефективності довільного управління увагою. У клінічній психології ці прояви можуть бути ознаками початкових когнітивних порушень або супутніми симптомами тривожно-депресивного спектра розладів [3, с. 113].

Висновки. Усе вищевикладене дозволяє зробити висновок, що емоційний стан є одним із центральних чинників, які впливають на увагу. Із практичного погляду це означає, що у педагогічному процесі, психотерапії, управлінні персоналом та інших сферах, де необхідна висока когнітивна ефективність, слід приділяти увагу емоційній регуляції. Методи саморегуляції, емоційної саморефлексії, психоемоційного розвантаження можуть бути корисними не лише для поліпшення психічного стану людини, але й для підвищення її

продуктивності, стійкості уваги та загального ментального функціонування. Емоційний стан є важливим регулятором уваги: позитивні емоції покращують її якісні характеристики, тоді як негативні — порушують. Індивідуальні особливості особистості, рівень емоційної стабільності та тип афективного переживання суттєво визначають напрям і силу впливу. Подальші дослідження у цьому напрямі доцільно орієнтувати на створення програм корекції емоційного стану з метою оптимізації пізнавальних процесів.

Список використаних джерел

1. Величко С. Вплив позитивного емоційного стану на увагу : *Психологія і сучасність*. 2022. № 2. С. 44–51.
2. Дроздова О. М. Взаємозв'язок емоційної стабільності та параметрів уваги у студентської молоді : *Актуальні проблеми психології*. 2023. Т. 1. С. 50–57.
3. Левченко А. С. Хронічний стрес і когнітивна функція уваги : *Психологія розвитку*. 2021. № 3. С. 110–116.
4. Чорна І. М. Емоції та увага: психологічні аспекти взаємодії. Київ : Наук. світ, 2021. 144 с.

МЕТОДИ ПСИХОКОРЕКЦІЇ ЕМОЦІЙНОЇ СФЕРИ В ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ

Петровець Аліна, здобувачка ОС «бакалавр», 1 курс, РДГУ
Керівник: Джеджера О. В., старший викладач

Юнацький вік є критичним етапом емоційного розвитку особистості, коли формується самосвідомість, самооцінка, світогляд і відбувається інтенсивна соціалізація. Нестабільність емоційної сфери в цей період часто проявляється у вигляді підвищеної тривожності, емоційної лабільності, імпульсивності, що потребує психокорекційного втручання. Тому актуальним є дослідження ефективних методів психокорекції емоційної сфери юнаків.

Мета публікації — охарактеризувати основні методи психокорекції емоційної сфери в юнацькому віці, визначити їх ефективність у гармонізації емоційного стану.

Електронне видання

Актуальні питання психологічної науки.
Альманах студентського наукового товариства

Випуск 19

Наукове редагування – Олег РУДЮК
Відповідальна за випуск – Наталія МИХАЛЬЧУК

Формат 60x80/16. Гарнітура Times New Roman
Умовн. друк арк. 5,2.